

Гледа трупа, послѣ изведнажъ/ Тя се пробужда!

ЖАНЪ: /обръща бързо очи къмъ трупа, който е осветенъ отъ
едничката синя свѣтлина на ампулата, прѣдъ която
минава това/ Какъ?

ШАРИЕ: /все втренченъ къмъ тѣлото на дъщеря си/
Тѣлото и трѣпери!/тѣлото излеко потрѣпва/ А
сега ржката.....Гледайте ржката ѝ!...../Въ тоя
мигъ дѣсната ржка на трупа бавно се повдига,
почти автоматически, но съ прѣсичания, прѣститѣ
сж свити като че ли искатъ да стиснатъ нѣщо
невидимо. Шарие все до стената, слѣди съ погледъ
вдигането на ржката. Той е сѣкашъ тегленъ отъ
нея/

ЖАНЪ: /слѣдъ като я виделъ/Но това е вслѣдствие вце-
пеняването, което почва.....

ШАРИЕ: /хвърли се къмъ дъщеря си лудъ отъ радостъ/
Не...не...Тя се сжживява....нѣма вече съмнение...
Тя се сжживява.....

ЖАНЪ: /опитва се да го успокои/Вцепяване на трупа....
Спомнете си, прѣди нѣколко часа ний говорихме за
това?